

Малкитѣ медари.

(Смѣшка отъ В. Бушѣ).

1. „Слушай“, каза Пенчо на Ненча, „дѣдо Тошо има кошерь съ пчели. Кошерътъ е пълненъ съ сладъкъ медъ. Да идемъ да си откраднемъ“.

2 Речено-сторено. Ето ги ухилени предъ пчелния кошерь.

3. „Сега ще си окартимъ по една пита“, каза Пенчо и подигна кошера. Въ сѣщия мигъ две остри жила се забиха въ носовегъ имъ. И това не стана току-ей-тъй случайно.

4 „Ха-ха ха!“ изсмѣ се дѣдо Тошо, който зачу ужасния писъкъ и веднага дойде. „Видѣхте ли, какво се случва, кога се краде медъ? Хубаво сте набелязани,—хайде сега така си идете у васъ“.